

Forfatter: Heiberg, Johanne Luise

Titel: BREV TIL: Heiberg, Johan Ludvig FRA: Heiberg, Johanne Luise (1854-08-14)

Citation: Heiberg, Johanne Luise: "BREV TIL: Heiberg, Johan Ludvig FRA: Heiberg, Johanne Luise (1854-08-14)", i *Fra det Heibergske Hjem*, J. H. Schultz Forlag, s. 259. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002922578-000-shoot-L0029225780000052.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Fra det Heibergske Hjem

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Franzensbadden 14. [August] Mandag 1854.

Min kjære Ludvig!

Endelig modtog jeg da i Dag Dit Brev fra 8de August, de Sølehoveder i Marienbad har formodentlig beholdt det et Par Dage. Postfolk maa vist ikke have Begreb om, hvad det er at længes efter Brev og hvorledes hver Dag er en Pinselsdag. Svar paa noget Spørgsmaal til Dig kan jeg desværre ikke mere faae her, men glem ikke, at Du derfor kan skrive til mig, og jeg trænger til Breve, maa Du tro. Vor Reise-Rute, hvorom jeg har skrevet Dig til, agter jeg ikke at forandre, efter den falder Dresden og det sachsiske Schweitz bort, og vi ankommer til Kjøbenhavn Onsdag den 30. August. Vi reiser herfra 25. Vi tager ikke Veien over Dresden, men over Hof, Leipzig, Halle, Magdeburg, Wittenberge til Hamburg, hvor vi indtræffer 26., reiser derfra den 29. og indtræffer altsaa i Kjøbenhavn den 30. Jeg længes nu selv efter at komme hjem. 260og jeg mærker nok, at det vilde være Anthon meget imod, om Tiden blev forlænget. Efter disse Angivelser kan Du nok om-trent beregne, hvor længe Du kan sende mig Brev hertil. I Hamburg haaber jeg bestemt paa et fra Dig, for at jeg med et let Sind kan begive mig paa Søe og Saltenvande.

Doctor Köstler har nu undersøgt mig, og er kommet til det Resultat, at mit Onde ligger i Der Eierstock, paa dansk, i Æggestokken. Han er udtømmelig i at rose Dahlerups An-givelse af mit Onde, i det Brev D. skrev til Heidler, og som denne har sendt Köstler. Imidlertid erindrer jeg dog ikke, at D. eller Bang nogensinde har angivet denne Deel hos mig som Sygdommens Sæde. Jeg skal nu atter her forsøge Slam-Badene, hvilke skal være forskellige fra Slammen i Marienbad. For dette mit Onde mener Köstler, at Slammen her er fortrinlig. Köstler vil naturligvis have mit Ophold her for-længet, men der bliver intet af, nu maa det virkelig være nok for denne Gang. Det er altsaa en Art Kirtelsvulst, Köstler mener jeg har i Maven, om det er værre eller bedre end Dahle-rups Hypotese, veed jeg ikke. Svulsten er der fremdeles, det er det visse af Sagen.

Det gjør mig inderligt ondt, hvad Du skriver om Ole Bang. Vor Herre holde sin Haand over ham. Jeg længes meget efter at høre fra ham. Det er jo ærgerligt, hvad Du skriver om Hertz's Stykke; det er saa sjælden Du faaer Lyst til at skrive noget, hvor kjedeligt da, at det Sujet, Du har kastet Din Gunst paa, bliver benyttet af en Anden. Men som Du selv skriver, Gud veed, om Du virkelig havde gjort Alvor af det. Jeg villet gjerne vide lidt meer om Hertz's Stykke. Hvor det spiller, hvor langt det er, om den Rolle jeg skal udføre er noget jeg kan glæde mig til, eller om den maaskee er et nyt Slid, som jeg skal spille, fordi der tilfældigviis ingen anden er til at spille den. Du er i det hele taget ingen rigtig god Correspondent, Du giver Dig ikke Tid til at betænke, hvad der kan interessere en stakkels Fraværende. Jeg savners. 261ofte et Svar paa mine Breve, ikke just paa Spørgsmaal, men et, om jeg saa maa sige, Ekko af hvad mine Breve have inde-holdt til Dig, ellers har man en Følelse, som naar man taler til en døv, om hvem man ikke rigtig veed, om han har forstaaet Een eller ei. Du begaar den Feil som saa mange, Du læser det modtagne Brev naar det kommer, men Du gider ikke læse det nok engang, naar Du svarer paa Brevet, og dette er dog nødvendigt, ifald Svaret skal blive et Svar. Det er ofte, at jeg slet ikke kan see paa Dine Svar, om Du virke- lig har modtaget det Brev, hvorpaa Dit skulde være et Svar. Dog, maaskee gjør jeg Dig Uret, og at det blot er min egen Begjærighed og Unøisomhed som gjør, at jeg her klager.

Vi lever meget stille og eensomt her, dog mødte os for-leden et lille Eventyr. Vi spiste til Middag paa en Restaura-tion; der kom tre Herrer og satte sig ved samme Bord; ved at høre dem tale, opdagede vi, at de vare svenske, og de, at vi vare danske. De tiltalte os og spurgte, om vi kom fra Kjø-benhavn, Conversationen blev efterhaanden levende og i Sam-talens Gang, som dreiede sig om Kunst og Literatur, bemærkede den ene af dem: At naar man undtog Heiberg og hans Fru, havde dog den dramatiske Literatur i Danmark ikke stort at betyde. Jeg veed ikke hvad Du synes? Heiberg og hans Fru! Vi skiltes paa begge Sider uden at give os nærmere tilkjende, men paa Promenaden næste Morgen kunde jeg see paa den rødmende Hilsen, vi fik af dem, at Heibergs Fru ikke længer var dem ubekjendt. Vi have senere vexlet et Par Ord sammen uden at opgive vort Inkognito.

Om de to Ølkrus veed Du formodentlig nu Besked, da Du har talt med Phister. Af disse to Krus, har jeg glædet mig til, skal vi drikke Øl med hinanden om Middagen, det eene er betalt, det andet skylder jeg endnu Phister for. Om Dahls Cuur til mig kan Phister ikke give Dig nøiagtig Underretning, thi den begyndte først rigtig, da han var reist; Du maa alt-saa have Taalmodighed, til Du kan faae den af min egens. 262Mund, og jeg lover Dig, at den skal blive sandfærdig. Din Hilsen til Dahl kan jeg ikke bringe, da han alt længst er borte; maaskee kommer han og hilser paa Dig; tak ham da selv, men ikke for fornemt, men saa venligt som Du kan, naar Du vil. Han hører forresten til det liberale Partie i Danmark, men er dog ret moderat. Vi have haft mange Dispytter om denne Sag og disse Anskuelser. Han havde imidlertid nær taget sin Død, da han hørte om Tingenes ny Ordning hjemme, og fandt, at det var en Forbrydelse af Ministeriet. Jeg har drillet ham saa godt jeg kunde, og troer virkelig, at jeg svækkede noget hans høie Tanker om et Folkeraad.

Det er dog mærkeligt, at Du endnu intet veed om Nielsens Afsked! Jeg synes, at Du maatte have Ret til at nægte hans Afsked for i Aar, thi sligt maa dog en Bestyrelse vide betids for at tage sine Forholdsregler; at gaae som Forestillingerne skal begynde, uden at Du i Tide har kunnet besætte hans Roller, er jo utilladelig og mod al Form. Dog, det maa Du bedst vide, hvad Du kan og vil i denne Sag. Hvad feiler dog Madam Nielsen? 1) Er det legemlige eller aandelige Lidelser hun lider af? Jeg troer det sidste, den Stakkel! Ifald Du

Heiberg, Johanne Luise, *Fra det Heibergske Hjem,*

besætter ny Stykker, glem da ikke Anthon, hvis det er muligt, dog maaskee Du ikke kan lide, at jeg skriver det.

Jeg vil absolut sende dette Brev bort idag og maa derfor slutte, og lade det meget rare Papiir staae ubenyttet, hvis det ikke skal blive for sildig. Far da vel, min kjære Ludvig! Tænk lidt godt og kjærligt paa mig, og kan Du, da glæd Dig til, at vi atter skal leve sammen; jeg glæder mig saa meget dertil. Hils Suhr og Alle som bryder sig om en Hilsen fra mig. Hils ogsaa Marie og tak hende fra mig, fordi hun er saa flink. Endnu engang Farvel! Skriv snart! Dine Breve ere mig uund- værlige. Jeg omfavner Dig i Tankerne, idet jeg inderlig længes efter at gjøre det i Virkeligheden.

Din
Hanne.